

Отписки-самописки

АНТИКИРЗОВІ ЗАХОДИ.
ГОЛЕ З РОЗУМУ.
ПАНЯНЬКА.
СОНЯШНИКОВИЙ ОЛІЯГАРХ.
Віктор ІГНАТЕНКО.
Чернігівська обл.

Запитаннячка

• Чому обирають янголів, а керують чорти?

Корисна порада

Якщо ви хочете швидко й легко схуднути, то найліпший спосіб не їсти після шести – з'їдати все до шести!

Словник-жартівник

БАНКРУТ – «крутий» банк.
ГОДИННИК – підлабузник.
МЕТЕЛИК – двірник.
МЛИНЕЦЬ – малий млин.
Марія ТЕРЕЩЕНКО.
м. Горішні Плавні.

• ГУМОРЕСКА

Секрет молодості

ХТО не бачив мене років п'ять, дивується:
– І як це вам вдалося так зберегтися?

Кожній жінці приємно чути подібні слова. Навіть у моему віці.

А все – дочки, дякувати їм, допомогли. Десь на початку травня приїхала до мене старшенька моя, Галочка, і онучат із собою привезла.

– Іду, мамо, на курорт. А діток ви вже догляньте, бо в тих яслах геть перевелися. Самі кісточки.

Я не сказала б, що воно так, але рідній матері видніше.

– То ви, – каже, – старайтесь, щоб без сметанки не обходилося. Свіженьку вони люблять. Та ще масло, щоб прямо з дубової маснички. Таке, як я колись любила. А вони геть у мене вдалися. І ще одне, мамочко. У Вовки апетит не дуже-то, всі нерви поспуш, поки нагодуєш. Любить, щоб перед ним хтось танцював, отоді тільки й втиснеш ложку в рот. Ви тільки танці не по телевізору показуйте, а самі спробуйте. Це ж усього чотири рази на день.

Ну, як треба, то треба. Колись же я танцювала і польку, і гопака.

Не встигла Галю провести, аж Надійка з чемоданчиком і онучком. І ніби незадоволена:

– Ця Галька скрізь перша встигне!.. Купили оце з Дімою путівку туристську, а потім ще за свій рахунок візьмемо відпустку. А дитя ж куди? Не потягну ж його до свекрухи. Хіба ж вона так догляне, як ви? Хіба ж буде щоранку робити гоголь-моголь?..

А найменша моя донька двійко близнят підвезла і ледь не плаче:

– Бач, як біля тих, то упадає! А мої що, не діти? Не знала я...

– Де троє, там і п'ятеро, – кажу. Поцілувала мене донька.

– Вони сумирні, – заспокоює, – на руках цілісний день сидітимуть і не писнуть. Не будете нарікати.

І справді не нарікала – не було коли. Ще темненько, а я корову подою, припну на вигоні, та й біжу-лечу додому. Одному сметанки свіженької, другому – «гоголя», третьому – кашки. А як починаю годувати, увесь наш куток села збігається. Дітлахи людські мало у вікна не лізуть. Чого вони не бачили? Сидять мої онучки

двійко на оберемку, а я витанцювую перед Вовкою. Пробувала спочатку злегенька, тільки ногою притупувати, та де там! Діти тепер хитрі. Вовка каже: «Підіймай, бабусю, ногу так, як тьоті у телевізорі...» І щоб у довгій білій спідниці була, бо інакше й не покажуй сметанки.

А діти сусідські заливаються:

– Баба Ковалиха готується у концерті Михайла Поплавського виступати. Коли концерт, бабо?

А концерт кожен день. І, вірите, вже не думала, що дочекаюся дочок. Приїхали вони, кругом мене хмелем в'юються і дивуються.

– Мамо, що це з вами? Фігура у вас – куди нашим. Коли йдете – землі не торкаєтесь. Мамо, поділіться секретами.

Відповідаю їм: все само собою прийде. Доживете до моїх літ, вигодуєте таких дочок, як я, теж такими станете.

Отож і раджу тим, що ще молоді нині: не хочете старіти – завчасно дбайте, щоб онучата були.

Любов ІВАНЧУК.
Вінницька обл.

Мал. Максима ХІБУЛЛІНА.

Народні устішки

Суддя:
– Значить, вас звинувачують у тому, що о другій годині ночі ви голосно співали на вулиці?

– Саме так, ваша честь.

Суддя задумливо дивиться на обвинуваченого і врешті рішуче проголошує:

– Вважаю, що цього громадянина треба виправдати. Бо де ще в нас можна знайти бодай одну людину, якій співається в такі собачі карантинні часи!

Познайомившись на вечірці, ка-

валер проводжає самотню жіночку додому і питає:

– А чи не запросите мене до себе на чашечку кави?

– О, я ніколи не запрошую чоловіків додому при першій зустрічі.

– Тоді давайте зробимо так, щоб ця зустріч була не першою, а останньою...

– Тату, а від нашого Бердичева куди більша відстань – до місяця чи до Житомира?

– Не мороч мені голову! Підійди до вікна. Місяць бачиш?

– Бачу.

– А Житомир?

Мал. Володимира СОЛОНЬКА.

• САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

РИЛІЗМІЗМ

Кого б ви там не карали,
Щоб ви там не говорили,
Де було в пошані рало, –
Там тепер панує рило.

ХАЛЯВНИКИ

Видно пана по халявах
У тісних халявних лавах.

Флоріан БОДНАР.
Чернівецька обл.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

ВІКУП

У СІМЕЙНОМУ житті Розі Соломонівни Шнайдер трапився прикрий випадок: невідомі зловмисники викрали її чоловіка Якова. Вони так і сказали їй по телефону серед білого дня: «Шановна Роза Соломонівно! Увійдіть у наше тупикове становище: якщо ми не отримаємо від вас десять тисяч євро дрібними купюрами, то ви отримаєте від нас свого чоловіка дрібними частинами. У трьох посилках».

– Господи! Тільки не накладеним платежем! – жажнулася Роза Соломонівна.

Увечері того ж трагічного дня, коли Роза Соломонівна пила компот із персиків, знову пролунав телефонний дзвінок.

– Розочко! Це я, твій Яша. Ти мене чуєш?

– Догулявся, гад! – сказала Роза Соломонівна. – Звідки в нас такі гроші? Ти не вартий таких грошей! Нехай ці нахабні розбійники знайдуть іншу дурочку, я не божевільна платити такі скажені гроші невідомо за що.

– Розочко! Як ти можеш так говорити? Ягідка моя, це ж я, твій Яша! Твій котик! Ти що, хочеш, аби мені відрізали спочатку вухо?

– Ой-ой-ой! Я тебе благаю! Тоді нехай вони ріжуть не з початку, а прямо з

кінця. Все одно від тебе, як чоловіка, ніякого толку. Лише запис у паспорті, що ти колись одружився на мені...

– Розочко! Я обіцяю... Розочко! Я клянусь, що буду одружуватися на тобі раз у місяць!

– Тисяча! – сказала Роза Соломонівна.

– Два рази в місяць!

– Дві тисячі.

– Що? Десять раз у місяць?! – отетерів Яша.

– Яшо! Котику! Ти що, торгуватися будеш? Я сказала: щодня два рази – і крапка!

– Тоді одинадцять тисяч! – Яша й справді спробував торгуватися.

– Ні, ви лише погляньте на цього мерзотника! – розгнівалася Роза Соломонівна. – Він навіть з рідної дружини ладен навар отримати!

– Розочко! Ти ж знаєш, як я тебе несамовито кохаю! Але ми не на базарі. Це моє останнє слово! Вибирай: або я, або три посилки. Навіщо тобі три посилки? Сама подумай: що ти з ними будеш робити?

– Гаразд. Умовив, негідник, – на решті полагіднішала Роза Соломонівна. – Куди можна заплатити?

...Наступного ранку Яша повернувся додому живий і здоровий. Тепер він їсть сметану чотири рази в день.

Едуард АДАМОВИЧ.
м. Одеса.

ОГОЛОШЕННЯ

«Продається двоспальне ліжко. З одного боку майже не використовувалося».

«Лікуємо від звички перепитувати. Клініка «Кінь у пальто». Головний офіс – у Караганді».

«Шановні мешканці елітного мікрорайону! У зв'язку з плановим ремонтом теплотраси у ваших будинках з 20-го по 30-те серпня ц.р. буде відключена подача елітної гарячої води. Приносимо свої елітні вибачення. Адміністрація».

Пам'ятка холостякам

Жінка завжди приносить щастя. Спочатку ти щасливий з нею, а потім ти щасливий без неї.

• І СМІХ І ГРІХ

Бабуся не велить

Якось дід усівся
З чаркою обідать...
Загляда онук у очі,
Розпитує діда:

– Ти признайся мені,

дідусю, –

Малий питає, –
Чом, випиваючи горілку,
Очі закриваєш?

Дід кризь вуса

посміхнувся:

– Хочеш правду знати? –
Не велить мені бабуся
В чарку заглядати!

Микола СЕНЧИЛО.
Луганська обл.

Мал. Анатолія ЄЛИСЕЄВА.

– Чого ти на мене дивишся? Ти на характеристику дивишся!

Архів "зорянського" гумору на сайті: www.zorya.poltava.ua

